

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/646/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214210854
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4214210854.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Eriky Madarászovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX, o zaplatenie sumy 606,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 6C/296/2014-96 zo dňa 30.05.2016 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením neschválil zmier účastníkov (strán sporu) v časti o náhrade trov konania. Dňa 24.04.2015 totiž schválil zmier, podľa ktorého žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť sumu 619,18 eura ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 606,28 eura za čas od 11.05.2011 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100 eur, splatných 28. dňa toho - ktorého mesiaca pod stratou výhody splátok počnúc 30. dňom po právoplatnosti uznesenia s tým, že omeškanie s plnením čo aj jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd však neschválil zmier strán v časti o náhrade trov konania, čo odôvodnil podľa ustanovenia § 99 ods. 1, 2, § 146 ods. 1 písm. b/, § 150 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). V odôvodnení súd uviedol, že všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Okrem tejto všeobecnej zásady zákon platný v čase vydania napadnutého rozhodnutia pri určitých druhoch konaní (konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, alebo konanie, ktoré sa začalo na návrh prokurátora) alebo pri určitom spôsobe ukončenia sporu (ak konanie skončilo zmierom) stanovuje výnimku z tejto zásady a upravuje, že v týchto konaniach žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Pri konaní, ktoré skončilo súdnym zmierom, však ani toto nemusí platiť, ak bolo v zmiere dojednané niečo iné. V predmetnej veci si strany sporu v zmiere uzavretom na pojednávaní dňa 24.04.2015 dohodli o náhrade trov konania niečo iné, ako upravuje ustanovenie § 146 ods. 1 písm. b) OSP, keď sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi aj trovy konania v sume 417,97 eura v mesačných splátkach spolu s istinou s príslušenstvom. V takejto výške uplatnené trovy sú podľa názoru súdu neprimerané k uplatnenej pohľadávke, a s ohľadom na to, že ide o spotrebiteľskú vec, k všeobecnej úprave trov konania pri schválení zmiere (§ 146 ods. 1 písm. b/ OSP), ako aj možnej aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 OSP v drobných sporoch, čo je aj tento prípad, zmier účastníkov konania v časti trov konania sa prieči uvedeným ustanoveniam, preto súd v tejto časti zmier medzi účastníkmi konania neschválil.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu náhradu trov konania. Odvolanie odôvodnil tým, že trovy konania sú nepochybne účelne vynaložené a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. Poukázal na č. 47 Ústavy

SR a z neho vyplývajúcu zásadu rovného prístupu oboch účastníkov k spravodlivosti. V danom prípade nie je namieste ani aplikácia § 150 ods. 2 OSP, ktoré reaguje na neprimeranosť pri rozhodovaní o trovách konania najmä s poukázaním na cestovné náhrady, resp. náhradu na stratu času v drobných sporoch. V predmetnej veci sa uskutočnilo len jedno pojednávanie a k vzniku neprimeraných nákladov nedošlo. Nevidí teda dôvod, aby bolo na jeho ľarchu, že bol ochotný zúčastniť sa na pojednávaní za účelom dohodnutia zmiery, v rámci ktorého povolil žalovanej splácanie dlžnej sumy v splátkach. Žalobca uviedol, že minimálne tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava, podanie žaloby a účasť na pojednávaní) boli vykonané dôvodne a účelne, a teda nevidí dôvod, prečo by tieto úkony spolu s režijným paušálom a náhradou cestovného a straty času nemali byť priznané.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie nie je opodstatnené. Zároveň aplikoval ustanovenie § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, pričom aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, a tak na dôvažok dodáva nasledovné:

5. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci schválením uzavretého zmiery, ktorým sa rozumie dohoda strán sporu uzavretá v priebehu konania, ktorou si strany upravujú svoje práva a povinnosti. Predpokladmi pre schválenie zmiery je skutočnosť, že to povaha veci pripúšťa a že je tu súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, tzn. že zmier nie je v rozpore s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov, alebo ich neobchádza. Z obsahu spisu vyplýva, že súd na pojednávaní dňa 24.04.2015 neschválil zmier strán sporu v časti náhrady trov konania s odôvodnením, že ide o spotrebiteľský spor a výška trov konania je neprimeraná vzhľadom na predmet sporu. V uvedenom zmiery bolo dohodnuté, že náhradu trov konania je povinná zaplatiť žalovaná. Žalobca si dňa 24.04.2015 vyúčtoval trovy právneho zastúpenia vo výške 417,97 eura, no súd sa nestotožnil s tým, že náhradu trov konania by mala platiť žalovaná ako spotrebiteľ žalobcovi. Prioritne svoj názor podložil ustanovením § 146 ods. 1 písm. b) OSP, na základe ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa výsledku konania, ak sa konanie skončilo zmiery, pokiaľ v ňom nebolo dojednané niečo iné. Zmier však nesmie byť v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

6. V zmysle § 150 ods. 2 OSP, účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerane vysoké vzhľadom k pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo ich náhradu znížiť. Obdobne aj Civilný sporový poriadok upravuje schválenie zmiery v ustanovení § 148 ods. 1,2: (1) Žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiery sa má súd vždy pokúsiť. (2) Súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschválí ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Najvyšší súd ČR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 23Cdo 342/2014 (SR 7-8/2014) k ustanoveniu § 150 ods. 2 OSP uviedol, že toto ustanovenie obsahuje tzv. relatívne neurčitú hypotézu ponechávajúcou na zvážení súdu, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané, resp. čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť. Bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania podľa tohto ustanovenia zákon neupravuje, a tak posúdenie naplnenia podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia na rozhodnutie o trovách konania je výlučne na úvahe súdu. Ide teda o také ustanovenie, ktoré dáva relatívne široké medze pre sudcovské uváženie. Dôvodová správa k ustanoveniu § 150 OSP tiež poukazuje na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007 zo dňa 11.07.2007, ktorým bolo ustanovené európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, kde sa navrhuje pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči uplatnenej pohľadávke v drobných veciach neprimerané, t.j. v prípade použitia § 150 ods. 2 OSP je potrebné porovnať výšku pohľadávky s výškou uplatnených trov konania.

7. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský spor, kde na jednej strane vystupuje žalobca ako dodávateľ a na druhej strane žalovaná ako spotrebiteľ. S ohľadom na ustanovenie § 150 ods. 2 OSP súd prvej inštancie nemohol pristúpiť na schválenie zmiernosti tak, že žalovaná bude hradíť všetky žalobcom vyčíslené trovy konania. Výška trov konania je neprimerane vysoká v porovnaní s predmetom sporu, resp. pohľadávkou, a je potrebné, aby o výške trov konania a náhrade trov konania rozhodol súd. V zmysle § 99 ods. 2 OSP súd zmiernosti neschválil, ak je v rozpore s právnymi predpismi. Keďže ide o spotrebiteľský spor, súd pri svojom rozhodovaní je povinný klásť zvýšený dôraz na ochranu spotrebiteľa, ktorý je slabšou stranou v predmetnom konaní, konkrétne v tomto prípade pri rozhodovaní o povinnosti zaplata náhrady trov konania žalobcovi tak, ako bolo uvedené v neschválenej časti zmiernosti.

8. Napriek tomu, že došlo k uzatvoreniu zmiernosti medzi stranami sporu, súd prvej inštancie správne neschválil zmiernosti v časti náhrady trov konania z vyššie uvedených dôvodov, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).